

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 8 de Juliol de 2018. N° 27

LA RELIGIOSITAT I LA FE

No pretenc expressar una “tesina” del tema, sinó escriure el que moltes vegades i en diferents circumstàncies, potser, m’heu sentit afirmar per part meva. I ho faig perquè em preocupa molt la situació que estem vivint a nivell d’Església i, també, en l’àmbit dels que encara accepten parlar-comentar d’aquests temes arrelats en nosaltres per herència familiar o tradició popular.

LA RELIGIOSITAT

Hi ha molta qüestió de pràctica religiosa que és fruit d’una tradició familiar que, en moltes d’ocasions, els més joves de les famílies constaten dels grans, valoren i fins respecten, però que ells no segueixen o que, per respecte, cedeixen i amb goig celebren certs esdeveniments religiosos amb goig sense estar-ne convençuts. Hi ha també plantejaments més crítics en que els més joves no accepten ni volen participar en res que tingui una basant religiosa.

El fet religiós és present i viu en moltíssimes persones i consideren que és normal que es celebrin certes cerimònies, es facin certs ritus i fins pregàries perquè es considera que és una manera de respectar una criatura, una situació de la vida, un “si per cas...”, una invocació a qui s’anomena Déu, per evitar la intervenció del maligne, per tenir sort en aspectes de la vida,...Tot això encara es conserva en moltes persones i famílies. També és cert, que en molts sectors de la nostra societat tot això, ja no es valora. Hem entrat en la contrarietat i la indiferència de molts d’aquests aspectes perquè la manera de pensar d’avui és nova i no ens podem quedar parats en herències religioso-culturals que responen a temps passats.

Però em pregunto si tot això que he expressat és, de veritat, tenir fe en Jesucrist i el seu Evangeli.

LA FE

Ell va venir al món per fer conèixer a la humanitat la gran veritat d’un Déu que és Pare de tothom, que com a creador ens ha regalat

participar de la seva Vida amb tot el que hi ha vivent en la casa comuna de tothom, el planeta terra, com a lloc on iniciem aquesta Vida i que, en el seu sentit més profund de tots els seus valors, no té acabament, sinó plenitud i eternitat.

Jesucrist passà la seva vida entre nosaltres insistint en que assumíssim aquests valors i ajudar-nos a comprendre més el sentit de la nostra existència compartida amb tothom, projectant el que fem per respectar-nos els uns als altres i poder-nos ajudar entre tots per sobre de tot el que destrueix aquesta identitat nostra.

Aquest valor total de la nostra humanitat Jesucrist el va mostrar amb la seva manera pròpia del viure humà com nosaltres. Tota la seva preocupació va consistir, sense imposar res, oferir a tothom qui vulgui creure i, per tant, tenir fe en Ell, els valor d’una vida viscuda amb estreta unió amb Ell i el seu missatge a favor de tothom perquè ha volgut, abans que tot, que no ens quedem en manifestacions religioses, sinó en viure la vida a l’estil d’Aquell que de part del Pare ens ho ha vingut a comunicar. Ell mai vol la desgràcia humana. Sense Ell, si no vetllem, la podem provocar amb la nostra manera de viure.

La fe, doncs, és cert que tindrà, com humans que som, manifestacions religioses però caldrà que aquestes siguin plenes de sentit d’acceptació i d’estimació de Jesucrist com el qui dóna sentit a la nostra Vida en l’esperit que és, també, de la nostra condició humana.

Mn. Joaquim Rius

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Mc 6, 1-6

Jesús no es un sacerdote del Templo, ocupado en cuidar y promover la religión. Tampoco lo confunde nadie con un maestro de la Ley, dedicado a defender la Torá de Moisés. Los campesinos de Galilea ven en sus gestos curadores y en sus palabras de fuego la actuación de un profeta movido por el Espíritu de Dios.

Jesús sabe que le espera una vida difícil y conflictiva. Los dirigentes religiosos se le enfrentarán. Es el destino de todo profeta. No sospecha todavía que será rechazado precisamente entre los suyos, los que mejor lo conocen desde niño.

Al parecer, el rechazo de Jesús en su pueblo de Nazaret era muy comentado entre los primeros cristianos. Tres evangelistas recogen el episodio con todo detalle. Según Marcos, Jesús llega a Nazaret acompañado de discípulos y con fama de profeta curador. Sus vecinos no saben qué pensar.

Al llegar el sábado, Jesús entra en la pequeña sinagoga del pueblo y «empieza a enseñar». Sus vecinos y familiares apenas le escuchan. Entre ellos nacen toda clase de preguntas. Conocen a Jesús desde niño: es un vecino más. ¿Dónde ha aprendido ese mensaje sorprendente del reino de Dios? ¿De quién ha recibido esa fuerza para curar? Marcos dice que Jesús «los tenía desconcertados». ¿Por qué?

Aquellos campesinos creen que lo saben todo de Jesús. Se han hecho una idea de él desde niño. En lugar de acogerlo tal como se presenta ante ellos quedan bloqueados por la imagen que tienen de él. Esa imagen les impide abrirse al misterio que se encierra en Jesús. Se resisten a descubrir en él la cercanía salvadora de Dios.

Pero hay algo más. Acogerlo como profeta significa estar dispuestos a escuchar el mensaje que les dirige en nombre de Dios. Y esto puede traerles problemas. Ellos tienen su sinagoga, sus libros sagrados y sus tradiciones. Viven con paz su religión. La presencia profética de Jesús puede romper la tranquilidad de la aldea.

Los cristianos tenemos imágenes bastante diferentes de Jesús. No todas coinciden con la que tenían los que lo conocieron de cerca y lo siguieron. Cada uno nos hacemos nuestra idea de él. Esta imagen condiciona nuestra forma de vivir la fe. Si nuestra imagen de Jesús es pobre, parcial o distorsionada, nuestra fe será pobre, parcial o distorsionada.

¿Por qué nos esforzamos tan poco en conocer a Jesús?

¿Por qué nos escandaliza recordar sus rasgos humanos?

¿Por qué nos resistimos a confesar que Dios se ha encarnado en un profeta?

¿Intuimos tal vez que su vida profética nos obligaría a transformar profundamente nuestras comunidades y nuestra vida?

José-Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE: 7	20h.	
DIUMENGE: 8	11'30h.	
DILLUNS: 9	20h.	
DIMARTS: 10	20h.	
DIMECRES: 11	20h.	
DIJOUS: 12	20h.	
DIVENDRES: 13	20h.	
DISSABTE: 14	20h.	
DIUMENGE: 15	11'30h.	difunts família Junquera-Ezquerria

PASTORAL DE LA SALUT

Com cada mes, visitarem als residents a "Vitalia". A les 11h. hi farem un acte religiós amb els qui vulguin participar-hi.

MATRIMONIS

Aquets mesos d'Abril i Juny han celebrat el seu matrimoni: Rafael Soler Hernández amb Lizbeth Giliceria i Daniel Romero Gordillo amb Raquel Diez Valera. Que es mantinguin sempre fidels en l'amor que els uneix.

CONDOLENÇA

La donem als familiars de, En José Ramírez Ruiz. I desitgem que el difunt gaudeixi de la Vida per sempre a la casa del Pare.

RESULTAT DE LA COL·LECTA EXTRA:

El mes passat 416.98 €. Aquest mes **399.89 €**

L ROCAM

L'origen geològic del massís de Montserrat és sedimentari, i el seu rocam es compon d'un conglomerat de còdols afermats amb ciment calcari.

Al llarg dels mil·lennis, els moviments tectònics, els canvis climàtics i l'erosió han acabat modelant un relleu brusc, amb grans parets i blocs arrodonits. En les seves entranyes, els agents físics, han obert coves, avencs i esplugues. Podeu obtenir més informació del Rocam a la pàgina [web del Parc Natural](#)

